

La Petite Beurre Fleur

Vincent Massée

2015

Histoire,

Cette histoire et un linge de peuple.

Le gens de Français non ne trouve pas, donc se trouve
cette histoire sous les linges de mon beau sage.

Vincent Massée 2015.

Dans le peignage

Ce soirée et un linge de Bleue Soirée un égrappage de
plaine verts.

Ou de linge de verte vert, une petite grasse ouvert lieu.
Ce lieu et la danse de plaines.

Oui, mon lisseur, ce va le Garçon de peignage verts.

Je vais un lisseur, comme ca.

Tu esse commet ca, une grivette de plaine verte verts.

***

Cette la montagne du jour.

Une course va dans le matin du premier jour.

C'est une carrosse de bon cor rade du Roi.

Cent million florin des lys.

Oui, les carrosses de bon courage sont au carrosse.

Je regarde le spectacle à deux yeux et quatre million œil.

Le carrosses tombé et meuvent dans le plaine verts.

Les Garçons sont mortuaire et le trésor diffusé.

***

Fumé

Tu va dans mon linge
De reste plus
Fumé sur l'hiver
De mon cœur

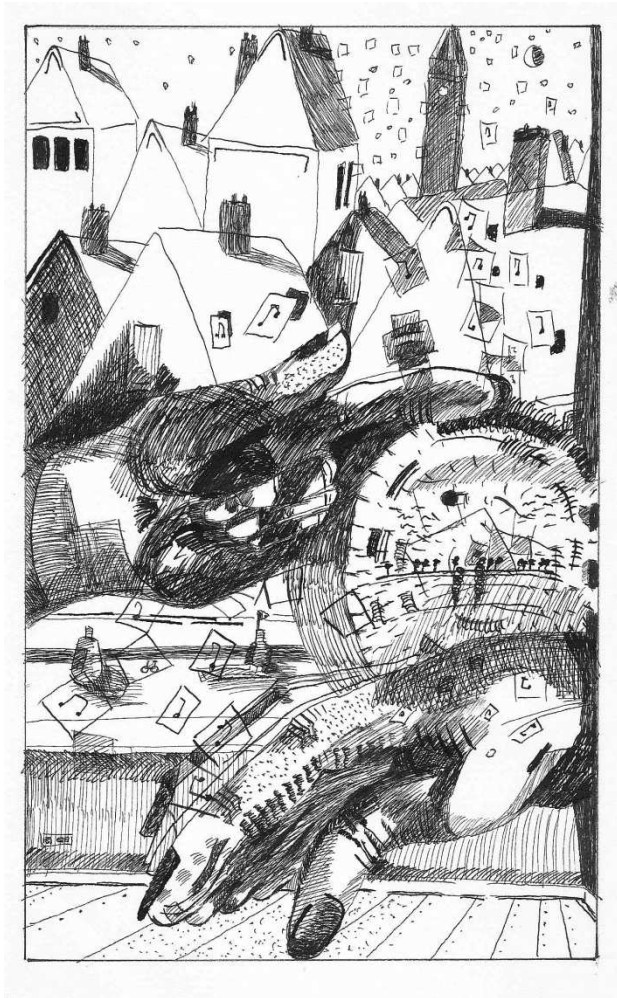
Je se pense
Dort sa vie
Alors et maintenant
Tu a une vie de
Constante expérimente.

***

La citadelle de la Vache

H1

Landschap bij de kleine stad aan de brede rivier
donderdag veertien november in het jaar van de
aankomst.

Paysage a une Petite ville ou bord de rivière au
jeudi quatre dix Novembre a ans se arrivé.
La route a le village très petit arbre ronde à la
barrière.

De weg naar het nabije dorp kromde wit langs de hoge rivierdijk die een smalle berm had. Van daar kon je uitkijken over het landschap dat in de voorbije eeuwen was gevormd langs de trage blauwe rivier.

Victor, een lange slungelige student, zat uit te kijken over het bevroren gebied.

De weidse diepte aan de horizon kwam tijdens het zinken van de zon ogenschijnlijk met de minuut verder van hem weg te liggen.

Het afnemen van zijn blikveld gaf hem een onbestemd vreemd leeg gevoel.

De lijnen in het door het laatste licht beschenen landschap waren scherp getekend als in het gezicht van een oud mens.

De vurig ondergaande zon speelde met zijn lange stralen spookachtig met de diepe lijnen van het koude gezicht van de aarde.

Terwijl hij even opzij keek leek de nieuwe brug in dit licht nog roerlozer te liggen over het brede water van de rivier.

De andere oever aan de overkant van het water leek vanaf zijn zitplaats enkele meters van hem verwijderd. Voorbij de brug, langs de met dood rood gekleurd riet bezette lage wallenkanten.